

ΔΑΝΙΗΛ - ΣΩΣΑΝΑ

ΣΩΣΑΝΑ

(ενσωματωμένο στο Βιβλίο του Δανιήλ)

- Σωσ. 1,1 Καὶ ἦν ἀνὴρ οἰκῶν ἐν Βαβυλῶνι, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωακείμ.
- Σωσ. 1,1 Υπήρχεν ἓνας ἀνὴρ, κάτοικος τῆς Βαβυλώνας, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Ἰωακείμ.
- Σωσ. 1,2 καὶ ἔλαβε γυναῖκα, ἣ ὄνομα Σωσάννα, θυγάτηρ Χελκίου, καλὴ σφόδρα καὶ φοβουμένη τὸν Κύριον·
- Σωσ. 1,2 Αὐτὸς ἐπήρην ὡς σύζυγον τοῦ μίαν γυναῖκα, ἡ ὁποία ὠνομάζετο Σωσάννα καὶ ἦτο θυγάτηρ τοῦ Χελκίου. Αὐτὴ ἦτο ὠραιότατη καὶ πολὺ εὐσεβὴς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
- Σωσ. 1,3 καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς δίκαιοι καὶ ἐδίδαξαν τὴν θυγατέρα αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωυσῆ.
- Σωσ. 1,3 Ἀλλὰ καὶ οἱ γονεῖς τῆς ἐπίσης ἦσαν εὐσεβεῖς καὶ ἐνάρετοι. Ἐδίδαξαν δε καὶ ἐμόρφωσαν τὴν θυγατέρα αὐτῶν σύμφωνα με τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως.
- Σωσ. 1,4 καὶ ἦν Ἰωακείμ πλούσιος σφόδρα, καὶ ἦν αὐτῷ παράδεισος γεινιῶν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πρὸς αὐτὸν προσήγοντο οἱ Ἰουδαῖοι διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐνδοξότερον πάντων.
- Σωσ. 1,4 Ὁ Ἰωακείμ ἦτο πολὺ πλούσιος, εἶχε δε πλησίον τῆς οἰκίας τοῦ ἑνα ὠραῖον δενδροφυτευμένον κήπον. Εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰωακείμ προσήρχοντο τακτικὰ οἱ Ἰουδαῖοι, διότι αὐτὸς ἦτο ὁ ἐπισημότερος μεταξὺ ὅλων τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων Ἰουδαίων.
- Σωσ. 1,5 καὶ ἀπεδείχθησαν δύο πρεσβύτεροι ἐκ τοῦ λαοῦ κριταὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ, περὶ ὧν ἐλάλησεν ὁ δεσπότης, ὅτι ἐξῆλθεν ἀνομία ἐκ Βαβυλώνας ἐκ πρεσβυτέρων κριτῶν, οἱ ἐδόκουν κυβερνᾶν τὸν λαόν.
- Σωσ. 1,5 Κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἀνεδείχθησαν ὡς δικασταὶ τοῦ λαοῦ δύο κατὰ τὴν ἡλικίαν πρεσβύτεροι Ἰουδαῖοι. Δια κάτι τέτοιους τύπους εἶχεν εἶπει κάπου ὁ Κύριος· ἡ παρανομία ἐβγήκεν ἀπὸ τὴν Βαβυλώνα, ἀπὸ γέροντας δικαστὰς οἱ ὁποῖοι ἐθεωροῦντο καὶ ἐνεφανίζοντο ὡς κυβερνήται τοῦ λαοῦ.
- Σωσ. 1,6 οἷτοι προσεκαρτέρουν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἰωακείμ, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτοὺς πάντες οἱ κρινόμενοι.
- Σωσ. 1,6 Αὐτοὶ προσήρχοντο συχνότερον καὶ ἔμενον ἐπὶ μακρότερον χρόνον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωακείμ. Πρὸς αὐτοὺς δε προσήρχοντο καὶ ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι, ὅσοι εἶχαν μεταξὺ τῶν διαφορᾶς.
- Σωσ. 1,7 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἀπέτρεχεν ὁ λαὸς μέσον ἡμέρας, εἰσεπορεύετο Σωσάννα καὶ περιεπάτει ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς.
- Σωσ. 1,7 Κατὰ τὴν μεσημβρίαν, ὅταν οἱ ἐπισκέπται ἀπῆρχοντο, ἡ Σωσάννα ἔκαμνε τὸν περίπατόν τῆς στὸν κήπον τοῦ ἀνδρὸς τῆς.
- Σωσ. 1,8 καὶ ἐθεώρουν αὐτὴν οἱ δύο πρεσβύτεροι καθ' ἡμέραν εἰσπορευομένην καὶ περιπατοῦσαν καὶ ἐγένοντο ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς.
- Σωσ. 1,8 Οἱ δύο αὐτοὶ προχωρημένης ἡλικίας δικασταὶ τὴν περιειργάζοντο κάθε ἡμέραν, ὅταν αὐτὴ εἰσῆρχετο στὸν κήπον καὶ περιπατοῦσε. Ἐκυριεύθησαν δε ἀπὸ πονηρὰν σαρκικὴν ἐπιθυμίαν δι' αὐτήν.
- Σωσ. 1,9 καὶ διέστρεψαν τὸν ἑαυτῶν νοῦν καὶ ἐξέκλιναν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τὸν οὐρανόν, μηδὲ μνημονεύειν κριμάτων δικαίων.
- Σωσ. 1,9 Ὁ νοῦς τῶν διεστράφη καὶ ἐσκοτίσθη καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀνυψώσουν τὰ βλέμματά τῶν πρὸς τὸν οὐρανόν, πρὸς τὸν δίκαιον καὶ παντεπόπτην Θεόν, οὔτε καὶ νὰ ἐνθυμηθοῦν τὰς δικαίας ἐντολάς καὶ κρίσους Θεοῦ.
- Σωσ. 1,10 καὶ ἦσαν ἀμφοτέρωθεν κατανευγμένοι περὶ αὐτῆς καὶ οὐκ ἀνήγγειλαν ἀλλήλοις τὴν ὀδύνην αὐτῶν,
- Σωσ. 1,10 Εἶχαν καὶ οἱ δύο πληγωθῆ ἀπὸ τὸ σαρκικὸν πάθος τῶν πρὸς αὐτήν. Δὲν ἀνεκοίνωσαν δε ὁ ἓνας πρὸς τὸν ἄλλον τὸν ἐσωτερικὸν τῶν πόνον ἀπὸ τὴν σφοδρότητα τοῦ σαρκικοῦ πάθους,
- Σωσ. 1,11 ὅτι ἠσχύνοντο ἀναγγεῖλαι τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ὅτι ἤθελον συγγενέσθαι αὐτῇ.
- Σωσ. 1,11 διότι ἐντρέποντο νὰ καταστήσῃ ὁ ἓνας πρὸς τὸν ἄλλον γνωστὴν τὴν ἐπιθυμίαν τῶν, ὅτι δηλαδὴ εἶχαν πόθον νὰ ἐλθοῦν εἰς σαρκικὴν ἔνωσιν με ἐκείνην.
- Σωσ. 1,12 καὶ παρετηροῦσαν φιλοτίμως καθ' ἡμέραν ὅρᾳ αὐτήν.
- Σωσ. 1,12 Με ἐπιμονὴν δε ἐξεμεταλλεύοντο κάθε ευκαιρίαν, δια νὰ τὴν παρακολουθοῦν καὶ νὰ τὴν βλέπουν κάθε ἡμέραν.
- Σωσ. 1,13 καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ· πορευθῶμεν δὴ εἰς οἶκον, ὅτι ἀρίστου ὥρα ἐστὶ. καὶ ἐξεληθόντες διεχωρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων,
- Σωσ. 1,13 Καποῖαν μεσημβρίαν, ὅταν ὅλοι εἶχαν ἀποχωρήσει, εἶπεν ὁ ἓνας στὸν ἄλλον· “ἀς πάμε πλέον στὸ σπίτι μας, διότι τώρα εἶναι ὥρα τοῦ γεύματος”. Ἐβγήκαν ἀπὸ τὸν κήπον καὶ ἐχωρίσθησαν ὁ ἓνας ἀπὸ τὸν ἄλλον.
- Σωσ. 1,14 καὶ ἀνακάμψαντες ἦλθον ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἀνετάζοντες ἀλλήλους τὴν αἰτίαν, ὠμολόγησαν τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν· καὶ τότε κοινῇ συνετάξαντο καιρὸν ὅτε αὐτὴν δυνήσονται εὐρεῖν μόνην.
- Σωσ. 1,14 Ὁμῶς ὁ καθένας ἰδιαιτέρως ἐπέστρεψεν στὸν κήπον τοῦ Ἰωακείμ, συνηντήθησαν, χωρὶς νὰ τὸ θέλουν, καὶ ἠρώτησαν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον τὴν αἰτίαν, δια τὴν ὁποῖαν ἐπέστρεψαν. Ὁμολόγησαν καὶ οἱ δύο τὴν ἐπιθυμίαν τῶν. Τότε συνεφώνησαν μεταξὺ τῶν καὶ ὠρισαν καιρὸν, κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἠμποροῦσαν νὰ εὐρουν αὐτὴν μόνην.

- Σωσ. 1,15 και ἐγένετο ἐν τῷ παρατηρεῖν αὐτοὺς ἡμέραν εὐθετον εἰσῆλθέ ποτε καθὼς ἐχθὲς καὶ τρίτης ἡμέρας μετὰ δύο μόνων κορασιῶν καὶ ἐπεθύμησε λούσασθαι ἐν τῷ παραδείσῳ, ὅτι καῦμα ἦν.
- Σωσ. 1,15 Συνέβη δέ, ἐνῶ αυτοὶ ἐπερίμεναν να εὐρουν την κατάλληλον ἡμέραν, ἡ Σωσάννα, ὅπως εἰσνήθιζε καὶ κατὰ τὰς ἄλλας ἡμέρας, εἰσῆλθεν στον κήπον, συνοδευομένη ἀπὸ δύο μόνων μικρὰς ὑπηρετρίας χωρὶς κανένα ἄλλον, δια να λουσθῆ στον κήπον, διότι ἔκαμνε ζῆστη.
- Σωσ. 1,16 καὶ οὐκ ἦν οὐδεὶς ἐκεῖ πλην οἱ δύο πρεσβύτεροι κεκρυμμένοι καὶ παρατηροῦντες αὐτήν.
- Σωσ. 1,16 Ἐκεὶ δεν υπήρχε κανένας ἄλλος πλην των δύο πρεσβυτέρων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν κρυμμένοι καὶ παρατηροῦσαν ἐμπαθῶς την Σωσάνναν.
- Σωσ. 1,17 καὶ εἶπε τοῖς κορασίοις· ἐνέγκατε δὴ μοι ἔλαιον καὶ σμήγματα καὶ τὰς θύρας τοῦ παραδείσου κλείσατε, ὅπως λούσωμαι.
- Σωσ. 1,17 Ἡ Σωσάννα εἶπεν εἰς τὰς δύο ὑπηρετρίας της· “φέρετέ μου αρωματικὸν ἔλαιον καὶ τὰ ἄλλα εἶδη καθαριότητος, καὶ κλείσατε τὰς θύρας του κήπου, δια να λουσθῶ”.
- Σωσ. 1,18 καὶ ἐποίησαν καθὼς εἶπε καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας τοῦ παραδείσου καὶ ἐξῆλθαν κατὰ τὰς πλαγίας θύρας ἐνέγκαι τὰ προστεταγμένα αὐταῖς καὶ οὐκ εἶδον τοὺς πρεσβυτέρους, ὅτι ἦσαν κεκρυμμένοι.
- Σωσ. 1,18 Ἀὶ κορασίδες ἐκεῖναι ἔκαμαν ὅπως εἶπεν εἰς αὐτὰς ἡ Σωσάννα. Ἐπειτα ἐβγήκαν ἀπὸ τὰς πλαγίας θύρας του κήπου, δια να φέρουν ἐκεῖνα που ἡ κυρία των τὰς εἶχε διατάξει. Δεν εἶδαν δε τους πρεσβυτέρους, διότι ἐκεῖνοι ἦσαν κρυμμένοι.
- Σωσ. 1,19 καὶ ἐγένετο ὡς ἐξήλθοσαν τὰ κοράσια, καὶ ἀνέστησαν οἱ δύο πρεσβῦται καὶ ἐπέδραμον αὐτῇ
- Σωσ. 1,19 Ὅταν, λοιπόν, ἐξήλθαν τὰ δύο κοράσια, ἐσηκώθησαν οἱ δύο αυτοὶ πρεσβύτεροι καὶ ἔτρεξαν πρὸς την Σωσάνναν
- Σωσ. 1,20 καὶ εἶπον· ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ παραδείσου κέκλεινται, καὶ οὐδεὶς θεωρεῖ ἡμᾶς, καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ σου ἔσμεν· διὸ συγκατάθου ἡμῖν καὶ γενοῦ μεθ’ ἡμῶν·
- Σωσ. 1,20 καὶ εἶπαν· “ἰδοὺ αἱ θύραι του κήπου εἶναι κλεισταὶ καὶ κανεὶς δεν μας βλέπει. Ἐπιθυμοῦμεν να ἐνωθοῦμε σαρκικῶς μαζὴ σου. Ἐπειτα, χωρὶς καμμίαν ἀντίστασιν, ἐνώσου μαζὴ μας.
- Σωσ. 1,21 εἰ δὲ μή, καταμαρτυρησόμεν σου ὅτι ἦν μετὰ σοῦ νεανίσκος καὶ διὰ τοῦτο ἐξαπέστειλας τὰ κοράσια ἀπὸ σοῦ.
- Σωσ. 1,21 Ἐὰν τυχόν καὶ δεν υποχωρήσης εἰς την πρότασίν μας, θα καταθέσωμεν μαρτυρίαν ἐναντίον σου, ὅτι κάποιος νέος ἦτο μαζὴ σου καὶ δι’ αὐτὸν τον λόγον ἀπεμάκρυνες ἀπὸ κοντὰ σου τὰ δύο κοράσια”.
- Σωσ. 1,22 καὶ ἀνεστέναξε Σωσάννα καὶ εἶπε· στενά μοι πάντοθεν· ἐάν τε γὰρ τοῦτο πράξω, θάνατός μοι ἔστιν, ἐάν τε μὴ πράξω, οὐκ ἐκφεύξομαι τὰς χεῖρας ὑμῶν.
- Σωσ. 1,22 Ἡ Σωσάννα ἀνεστέναξε καὶ εἶπε· “ἀπὸ παντοῦ ὑπάρχει στενοχωρία. Ἐυρίσκομαι εἰς ἀδιέξοδον, διότι ἐὰν υποχωρήσω καὶ πράξω αὐτό, που μου προτείνετε, με περιμένει ὁ θάνατος που προκαλεῖ ἡ ἀμαρτία. Ἐὰν ἀρνηθῶ να πράξω τὸ πονηρὸν, δεν θα γλυτώσω ἀπὸ τὰ χέρια σας.
- Σωσ. 1,23 αἰρετώτερον μοι ἔστι μὴ πράξασαν ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας ὑμῶν ἢ ἀμαρτεῖν ἐνώπιον Κυρίου.
- Σωσ. 1,23 Ὅμως εἶναι προτιμότερον δι’ ἐμὲ να μὴ ἀμαρτήσω καὶ να πέσω εἰς τὰ χέρια σας, παρά να ἀμαρτήσω ἐνώπιον του Κυρίου”.
- Σωσ. 1,24 καὶ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ Σωσάννα, ἐβόησαν δὲ καὶ οἱ δύο πρεσβῦται κατέναντι αὐτῆς.
- Σωσ. 1,24 Ἀμέσως ἡ Σωσάννα ἐφώναξε με μεγάλην κραυγὴν. Ἐφώναξαν ταυτοχρόνως καὶ οἱ δύο πρεσβύτεροι, που ἐυρίσκοντο πλησίον της.
- Σωσ. 1,25 καὶ δραμῶν ὁ εἷς ἠνοιξε τὰς θύρας τοῦ παραδείσου.
- Σωσ. 1,25 Ὁ ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ἔτρεξε καὶ ἠνοιξε τὰς θύρας, του κήπου.
- Σωσ. 1,26 ὡς δὲ ἤκουσαν τὴν κραυγὴν ἐν τῷ παραδείσῳ οἱ ἐκ τῆς οἰκίας, εἰσεπήδησαν διὰ τῆς πλαγίας θύρας ἰδεῖν τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ.
- Σωσ. 1,26 Ὅταν δε οἱ ὑπηρετὰι της οἰκίας του Ἰωακείμ ἤκουσαν τὰς στον κήπον κραυγὰς, εἰσώρμησαν ἀπὸ την πλαγίαν θύραν του κήπου, δια να ἴδουν τι εἶχε συμβῆ εἰς την Σωσάνναν.
- Σωσ. 1,27 ἠνίκα δὲ εἶπαν οἱ πρεσβῦται τοὺς λόγους αὐτῶν, κατησχύνθησαν οἱ δοῦλοι σφόδρα, ὅτι πώποτε οὐκ ἐρῶρη λόγος τοιοῦτος περὶ Σωσάννης.
- Σωσ. 1,27 Ὅταν οἱ δύο ἐκεῖνοι πρεσβύτεροι εἶπαν τὰς ψευδολογίας των ἐναντίον της Σωσάννης, κατεντροπιάσθησαν οἱ ὑπηρετὰι, διότι ποτὲ ἄλλοτε δεν εἶχε λεχθῆ τέτοιος πονηρὸς λόγος δια την Σωσάνναν.
- Σωσ. 1,28 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον ὡς συνῆλθεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς Ἰωακείμ, ἦλθον οἱ δύο πρεσβῦται πλήρεις τῆς ἀνόμου ἐννοίας κατὰ Σωσάννης τοῦ θανατῶσαι αὐτήν καὶ εἶπαν ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ·
- Σωσ. 1,28 Κατὰ την ἐπομένην ἡμέραν ὁ λαὸς των Ἰουδαίων συνεκεντρώθη εἰς την οἰκίαν του ἀνδρός της Σωσάννης, του Ἰωακείμ. Ἐκεὶ προσῆλθον καὶ οἱ δύο πρεσβύτεροι ἔχοντες στερεάν την ἀπόφασιν της παρανομίας στον ἐσκοτισμένον νουν των ἐναντίον της Σωσάννης, δια να την καταδικάσουν εἰς θάνατον. Αὐτοὶ λοιπόν εἶπαν ἐνώπιον ὅλου του λαοῦ·
- Σωσ. 1,29 ἀποστείλατε ἐπὶ Σωσάνναν θυγατέρα Χελκίου, ἥ ἐστι γυνὴ Ἰωακείμ· οἱ δὲ ἀπέστειλαν.

- Σωσ. 1,29 “Στείλατε άνθρωπον και φέρετε εδώ την Σωσάνναν, την θυγατέρα του Χελκίου, η οποία είναι σύζυγος του Ιωακείμ”. Εκείνοι απέστειλαν προς τούτο ανθρώπους.
- Σωσ. 1,30 και ἦλθεν αὐτὴ καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ πάντες οἱ συγγενεῖς αὐτῆς·
- Σωσ. 1,30 Ἡ Σωσάννα ἦλθε. Μαζὴ δὲ με αὐτὴν ἦλθαν οἱ γονεῖς της, τὰ τέκνα της καὶ ὅλοι οἱ συγγενεῖς της.
- Σωσ. 1,31 ἡ δὲ Σωσάννα ἦν τρυφερὰ σφόδρα καὶ καλὴ τῷ εἶδει.
- Σωσ. 1,31 Ἡ Σωσάννα ἦτο τρυφερώτατον καὶ ωραιότατον πλάσμα.
- Σωσ. 1,32 οἱ δὲ παράνομοι ἐκέλευσαν ἀποκαλυφθῆναι αὐτήν, ἣν γὰρ κατακεκαλυμμένη, ὅπως ἐμπλησθῶσι τοῦ κάλλους αὐτῆς·
- Σωσ. 1,32 Ἐπειδὴ δε ἡ Σωσάννα ἦτο σκεπασμένη, οἱ παράνομοι ἐκεῖνοι πρεσβύτεροι δικασταὶ της διέταξαν νὰ ἀφαιρέσουν τὴν καλύπτραν της, δια νὰ ἴδουν πάλιν ἐμπαθῶς καὶ χορτάσουν βλέποντες τὸ κάλλος της.
- Σωσ. 1,33 ἔκλαιον δὲ οἱ παρ’ αὐτῆς καὶ πάντες οἱ ἰδόντες αὐτήν.
- Σωσ. 1,33 Οἱ συγγενεῖς της καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι τὴν εἶχαν γνωρίσει, ἔκλαιαν.
- Σωσ. 1,34 ἀναστάντες δὲ οἱ δύο πρεσβῦται ἐν μέσῳ τῷ λαῷ ἔθηκαν τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς·
- Σωσ. 1,34 Ἐσηκώθησαν τότε οἱ δύο πρεσβύτεροι ἐν μέσῳ τοῦ συγκεντρωθέντος πλήθους καὶ ἔθεσαν τὰ χέρια τῶν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν της Σωσάννης.
- Σωσ. 1,35 ἡ δὲ κλαίουσα ἀνέβλεψεν εἰς τὸν οὐρανόν, ὅτι ἦν ἡ καρδία αὐτῆς πεποικισμένη ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Σωσ. 1,35 Ἐκεῖνη κλαίουσα ὑψωσε τὰ βλέμματά της στὸν οὐρανόν, διότι ἡ καρδία της εἶχε ἀπόλυτον πεποίθησιν στὸν Κύριον.
- Σωσ. 1,36 εἶπον δὲ οἱ πρεσβῦται· περιπατούντων ἡμῶν ἐν τῷ παραδείσῳ μόνων, εἰσῆλθεν αὕτη μετὰ δύο παιδισκῶν καὶ ἀπέκλεισε τὰς θύρας τοῦ παραδείσου καὶ ἀπέλυσε τὰς παιδίσκας·
- Σωσ. 1,36 Οἱ δύο πρεσβύτεροι εἶπαν· “τὴν ὥραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡμεῖς περιπατούσαμεν μόνοι στὸν κήπον, εἰσῆλθεν αὕτη μαζὴ με δύο υπηρετριάς καὶ ἐκλείσε τὰς θύρας τοῦ κήπου, ἐδίωξε δε τὰς υπηρετριάς της.
- Σωσ. 1,37 καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὴν νεανίσκος, ὃς ἦν κεκρυμμένος, καὶ ἀνέπεσε μετ’ αὐτῆς.
- Σωσ. 1,37 Τότε ἦλθε πρὸς αὐτὴν ἕνας νεαρὸς ἀνὴρ, ὁ ὁποῖος ἦτο κάπου ἐκεῖ κρυμμένος, καὶ ἔπεσε μαζὴ με αὐτὴν δια τὴν ἀμαρτίαν.
- Σωσ. 1,38 ἡμεῖς δὲ ὄντες ἐν τῇ γωνίᾳ τοῦ παραδείσου, ἰδόντες τὴν ἀνομίαν ἐδράμομεν ἐπ’ αὐτοῦ· καὶ ἰδόντες συγγινομένους αὐτοῦ,
- Σωσ. 1,38 Ἡμεῖς εὐρισκόμενοι εἰς κάποιαν γωνίαν τοῦ κήπου, εἶδαμεν με τὰ μάτια μας τὴν παρανομίαν αὐτὴν καὶ ἐτρέξαμεν πρὸς αὐτοῦ. Τους εἶδαμεν νὰ ἀμαρτάνουν.
- Σωσ. 1,39 ἐκείνου μὲν οὐκ ἠδυνήθημεν ἐγκρατεῖς γενέσθαι διὰ τὸ ἰσχύειν αὐτὸν ὑπὲρ ἡμᾶς καὶ ἀνοίξαντα τὰς θύρας ἐκπεπηδηκέναι,
- Σωσ. 1,39 Ἐκεῖνον, βεβαίως, τὸν νεαρὸν ἄνδρα δὲν ἠμπορέσαμεν νὰ τὸν συλλάβωμεν, διότι ἦτο ἰσχυρότερος ἀπὸ ἡμᾶς. Ἡνοιξε τὴν θύραν καὶ ἐπήδησε ἔξω ἀπὸ τὸν κήπον.
- Σωσ. 1,40 ταύτης δὲ ἐπιλαβόμενοι ἐπηρωτῶμεν τίς ἦν ὁ νεανίσκος,
- Σωσ. 1,40 Συνελάβομεν ὁμῶς αὐτὴν καὶ τὴν ἐρωτούσαμεν· Ποιὸς ἦτο ὁ νεαρὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ;
- Σωσ. 1,41 καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀγγεῖλαι ἡμῖν. ταῦτα μαρτυροῦμεν. καὶ ἐπίστευσεν αὐτοῖς ἡ συναγωγὴ ὡς πρεσβυτέροις τοῦ λαοῦ καὶ κριταῖς καὶ κατέκριναν αὐτὴν ἀποθανεῖν.
- Σωσ. 1,41 Ἀυτὴ δὲν ἠθέλησε νὰ μας τὸν φανερώσῃ. Αὐτὰς τὰς μαρτυρίας καταθέτομεν”. Ὁλος ὁ συγκεντρωμένος ἐκεῖ λαὸς ἐπίστευσεν εἰς τὴν καταμαρτυρίαν ἐκείνων, διότι ἦσαν μεγαλύτεροι κατὰ τὴν ηλικίαν καὶ δικασταὶ ὡς πρὸς τὸ ἀξίωμα. Ὁλοι κατεδίκασαν τὴν Σωσάνναν εἰς θάνατον.
- Σωσ. 1,42 ἀνεβόησε δὲ φωνὴ μεγάλη Σωσάννα καὶ εἶπεν· ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος ὁ τῶν κρυπτῶν γνώστης, ὁ εἰδὼς τὰ πάντα πρὶν γενέσεως αὐτῶν,
- Σωσ. 1,42 Ἡ Σωσάννα ἐκράξε τότε με μεγάλην φωνὴν πρὸς τὸν Θεόν καὶ εἶπε· “Σὺ ὁ αἰώνιος Θεός, ὁ ὁποῖος γνωρίζεις τὰ κρυπτά τῶν ἀνθρώπων, γνωρίζεις τὰ πάντα καὶ πρὶν ἀκόμη γίνουσι,
- Σωσ. 1,43 σὺ ἐπίστασαι ὅτι ψευδῆ μου κατεμαρτύρησαν· καὶ ἰδοὺ ἀποθνήσκω μὴ ποιήσασα μηδὲν ὧν οὗτοι ἐπονηρεύσαντο κατ’ ἐμοῦ.
- Σωσ. 1,43 σὺ γνωρίζεις πολὺ καλά, ὅτι ψεῦδη εἶναι ὅλα ὅσα κατέθεσαν αὐτοὶ ἐναντίον μου. Ἰδοὺ, ἐξ αἰτίας τῆς ψευδολογίας τῶν κατεδικάσθη ἐν θάνατον. Πεθαίνω χωρὶς νὰ ἔχω πράξει τίποτε ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα αὐτοὶ ἐν τῇ πονηρίᾳ τῶν ἐμηχανορράφησαν ἐναντίον μου”.
- Σωσ. 1,44 Καὶ εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς αὐτῆς.
- Σωσ. 1,44 Ὁ Κύριος ἤκουσε τὴν φωνὴν της προσευχῆς της.
- Σωσ. 1,45 καὶ ἀπαγομένης αὐτῆς ἀπολέσθαι, ὁ Θεὸς ἐξήγειρε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον παιδαρίου νεωτέρου, ᾧ ὄνομα Δανιήλ,
- Σωσ. 1,45 Καὶ ἰδοὺ, ἐνῶ ἐκεῖνη ὠδηγεῖτο εἰς θανατικὴν ἐκτέλεσιν, ὁ Θεὸς διήγειρε καὶ ἐφώτισε τὴν ἁγίαν ψυχὴν ἐνός νεαροῦ παιδαρίου, πού ὠνομάζετο Δανιήλ.

- Σωσ. 1,46 και έβόησε φωνή μεγάλη· άθώς εγώ από τοϋ αίματος ταύτης.
Σωσ. 1,46 Αυτός με μεγάλην φωνήν εφώναξε και είπε· “αθώς είμαι εγώ από την ευθύνην του αδικου αυτού αίματος, που πρόκειται να χυθή”.
- Σωσ. 1,47 έπέστρεψε δέ πᾶς ό λαός προς αύτόν και είπαν· τίς ό λόγος οϋτός, όν συ λελάληκας;
Σωσ. 1,47 Όλος ο λαός εστράφη προς τον Δανιήλ και του είπαν· “τι σημαίνει αυτός ο λόγος, τον οποίον είπες;”
Σωσ. 1,48 ό δέ στάς έν μέσω αύτών είπεν· οϋτως μωροί οι υίοι Ισραήλ; ούκ άνακρίναντες ούδὲ τὸ σαφές έπιγνόντες κατεκρίνατε θυγατέρα Ισραήλ;
- Σωσ. 1,48 Ο Δανιήλ εστάθη ανάμεσα από αυτούς και είπε· “τόσον μωροί είσθε σεις, οι Ισραηλίται; Χωρίς να ερευνήσετε την υπόθεσιν, χωρίς τίποτε το σαφές και συγκεκριμένον να γνωρίζετε, κατεδικάσατε την θυγατέρα αυτήν του Ισραήλ εις θάνατον;
- Σωσ. 1,49 άναστρέψατε εις τὸ κριτήριον· ψευδῆ γάρ οϋτοι κατεμαρτύρησαν αύτῆς.
Σωσ. 1,49 Επιστρέψατε στο δικαστήριο, διότι αυτοί οι πρεσβύτεροι κατέθεσαν ψευδεις μαρτυρίας εναντίον της”.
- Σωσ. 1,50 και άνέστρεψε πᾶς ό λαός μετά σπουδῆς, και είπαν αύτῶ οι πρεσβύτεροι· δεϋρο κάθισον έν μέσω ήμῶν και άνάγγελον ήμῖν, ότι σοι δέδωκεν ό Θεός τὸ πρεσβεῖον.
- Σωσ. 1,50 Όλος ο λαός επέστρεψε βιαστικά στο δικαστήριο. Οι πρεσβύτεροι με προφανή ειρωνείαν είπαν στον Δανιήλ· “ελά, λοιπόν, κάθισε ανάμεσά μας και ειπέ την γνώμην σου, διότι φαίνεται ότι έδωσεν ο Θεός εις σε το δικαίωμα του πρεσβυτέρου, να κρίνης και να δικάζης”!
- Σωσ. 1,51 και είπε προς αυτούς Δανιήλ· διαχωρίσατε αυτούς άπ’ άλλήλων μακράν, και άνακρινῶ αυτούς,
Σωσ. 1,51 Ο Δανιήλ είπε προς τον λαόν· “χωρίσατε τον ένα μακρυά από τον άλλον και εγώ θα τους εξετάσω ιδιαίτέρως”.
- Σωσ. 1,52 ώς δέ διεχωρίσθησαν είς άπό τοϋ ένός, έκάλεσε τὸν ένα αύτῶν και είπε προς αύτόν· πεπαλαιωμένε ήμερῶν κακῶν, νϋν ήκασιν αί άμαρτίαι σου, ᾧς έποίεις τὸ πρότερον
- Σωσ. 1,52 Όταν εχώρισαν τον ένα από τον άλλον, εκάλεσε τον πρώτον από τους δύο ο Δανιήλ και είπε προς αύτόν· κρίνων κρίσεις άδικους και τούς μεν άθώους κατακρίνων, άπολύων δέ τούς αίτίους, λέγοντος τοϋ Κυρίου· άθῶον και δίκαιον ούκ άποκτενεῖς·
- Σωσ. 1,53 “εξέδιδες αδικους αποφάσεις, δια των οποίων τους μεν αθώους κατεδικάζεις, τους δε ενόχους ηθῶωνες και απέλυες, μολονότι ο Κυριος έλεγε· Δεν θα καταδικάσης και δεν θα παραδώσης εις θάνατον αθῶων και δίκαιον άνθρωπον.
- Σωσ. 1,54 νϋν οϋν ταύτην είπερ είδες, είπόν· υπό τί δένδρον είδες αυτούς όμιλοϋντας άλλήλοις; ό δέ είπεν· υπό σχῖνον.
- Σωσ. 1,54 Εάν, λοιπόν, πράγματι είδες την γυναίκα αυτήν να αμαρτάνη, ειπέ μας τώρα, κάτω από ποιό δένδρον είδες αυτήν και τον νεαρόν να διαπράττουν αμαρτίαν;” Ο γέρων εκείνος απήντησε· “κάτω από ένα σχῖνον”.
- Σωσ. 1,55 είπε δέ Δανιήλ· όρθῶς έψευσαι εις τήν σεαυτοϋ κεφαλήν· ήδη γάρ άγγελος Θεοϋ λαβών φάσιν παρὰ τοϋ Θεοϋ σχίσει σε μέσον.
- Σωσ. 1,55 Ο Δανιήλ του απήντησε· “ολοφάνερα και αναισχύντως ψεύδεσαι εις βάρος όμως του κεφαλιού σου, εις βάρος της ζωής σου. Διότι ο άγγελος του Θεοϋ έλαβε πλέον εντολήν παρὰ του Θεοϋ να σε σχίση στο μέσον”.
- Σωσ. 1,56 και μεταστήσας αύτόν εκέλευσε προσαγαγεῖν τὸν έτερον· και είπεν αύτῶ· σπέρμα Χαναάν και ούκ Ιούδα, τὸ κάλλος έξηπάτησέ σε, και έπιθυμία διέστρεψε τήν καρδίαν σου·
- Σωσ. 1,56 Αφου απεμάκρυνεν αύτόν, διέταξε να παρουσιασθῆ ενώπιόν του ο άλλος πρεσβύτερος και ηρώτησεν αύτόν· “πονηρέ απόγονε του αμαρτωλοϋ Χαναάν και όχι του Ιούδα, σε εξηπάτησε το κάλλος και διέστρεψε την καρδίαν σου η πονηρά επιθυμία.
- Σωσ. 1,57 οϋτως έποιείτε θυγατράσιν Ισραήλ, και εκείναι φοβούμεναι ώμίλουν ήμῖν, άλλ’ ού θυγάτηρ Ιούδα υπέμεινε τήν άνομίαν ήμῶν.
- Σωσ. 1,57 Τέτοιες παρανομίες διεπράττετε με τας θυγατέρας του Ισραήλ, επειδή δε εκείναι σας εφοβούντο, υποχωρούσαν εις τας ανηθίκους προτάσεις σας και ήρχοντο εις σχέσεις μαζί σας. Αλλ’ ιδού ότι μία θυγάτηρ της φυλής του Ιούδα δεν ηνέχθη την παρανομίαν σας.
- Σωσ. 1,58 νϋν οϋν λέγε μοι· υπό τί δένδρον κατέλαβες αυτούς όμιλοϋντας άλλήλοις; ό δέ είπεν· υπό πρῖνον.
- Σωσ. 1,58 Τώρα, λοιπόν, ειπέ μου· κάτω από ποιό δένδρον συνέλαβες αυτούς να αμαρτάνουν;” Εκείνος είπε· “κάτω από ένα πρῖναρι”.
- Σωσ. 1,59 είπε δέ αύτῶ Δανιήλ· όρθῶς έψευσαι και συ εις τήν σεαυτοϋ κεφαλήν· μένει γάρ ό άγγελος τοϋ Θεοϋ τήν ρομφαίαν έχων πρίσαι σε μέσον, ὅπως έξολοθρεύση ήμᾶς.
- Σωσ. 1,59 Ο Δανιήλ του απήντησε· “ολοφάνερα και αναισχύντως ψεύδεσαι και συ εις βάρος του κεφαλιού σου, εις βάρος της ζωής σου. Διότι ο άγγελος του Θεοϋ με την ρομφαίαν στο χέρι περιμένει την στιγμήν να σε πριονίση στο μέσον και να έξολοθρεύση και τους δυο σας”.
- Σωσ. 1,60 και άνεβόησε πᾶσα ή συναγωγή φωνή μεγάλη και εύλόγησαν τῶ Θεῶ τῶ σώζοντι τούς έλπίζοντας έπ’ αύτόν.

- Σωσ. 1,60 Τότε ὅλος ὁ λαὸς ὁ συγκεντρωμένος ἐκράγασε με φωνὴν μεγάλην καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, ὁ οποίος σώζει τοὺς ἀθώους ἀνθρώπους ποὺ στηρίζουν εἰς αὐτὸν τὰς ἐλπίδας τῶν.
- Σωσ. 1,61 καὶ ἀνέστησαν ἐπὶ τοὺς δύο πρεσβύτες, ὅτι συνέστησεν αὐτοὺς Δανιὴλ ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν ψευδομαρτυρήσαντας, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὃν τρόπον ἐπονηρεύσαντο τῷ πλησίον,
- Σωσ. 1,61 Ἐξηγέρθησαν δε ἐναντίον τῶν δυο ἐκείνων πρεσβυτέρων, διότι ὁ Δανιὴλ τοὺς ἀπέδειξεν ἀπὸ τὰς ἰδίας αὐτῶν μαρτυρίας ὅτι ψευδομαρτύρησαν, ἐπέβαλαν ὁμοφώνως εἰς αὐτοὺς τὴν ποινὴν, τὴν ὁποίαν ἐκεῖνοι ἐν τῇ πονηρίᾳ τῶν ἤθελαν νὰ ἐπιβάλουν εἰς τὸν πλησίον τῶν, τὴν Σωσάνναν.
- Σωσ. 1,62 ποιῆσαι κατὰ τὸν νόμον Μωυσῆ, καὶ ἀπέκτειναν αὐτούς· καὶ ἐσώθη αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
- Σωσ. 1,62 Διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ δε ὁ νόμος τοῦ Μωϋσέως, ποὺ διατάσσει νὰ ἐπιβάλλεται στὸν ψευδομάρτυρα ἡ ποινὴ ποὺ θὰ ἐπεβάλλετο στὸν ἀδίκως κατασφυοφαντούμενον, τοὺς ἐφόνευσαν. Καὶ ἔτσι διεσώθη ἀπὸ βέβαιον θάνατον κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην μία ἀθώα ὑπαρξίς.
- Σωσ. 1,63 Χελκίας δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἤνεσαν τὸν Θεὸν περὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν μετὰ Ἰωακείμ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τῶν συγγενῶν πάντων, ὅτι οὐχ εὐρέθη ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα.
- Σωσ. 1,63 Ὁ Χελκίας καὶ ἡ σύζυγος τοῦ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς θυγατρὸς τῶν, μαζί με τὸν Ἰωακείμ, τὸν σύζυγόν τῆς Σωσάννης, καὶ με ὅλους τοὺς συγγενεῖς τῶν. Διότι δὲν εὐρέθη καμμία πονηρὰ πράξις, καμμία ἐνοχὴ εἰς αὐτήν.
- Σωσ. 1,64 καὶ Δανιὴλ ἐγένετο μέγας ἐνώπιον τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπέκεινα.
- Σωσ. 1,64 Ὁ δε Δανιὴλ ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ἔπειτα ἀνεδείχθη μέγας ἐνώπιον τοῦ ἰουδαϊκοῦ λαοῦ.